

MEE OPLOPEN

A photograph of three people sitting on a grassy area. On the left, a man with a grey beard and sunglasses sits cross-legged, wearing a black leather jacket over a red t-shirt. In the center, a woman with reddish-brown hair sits cross-legged, wearing a blue cardigan over a floral top and jeans. On the right, a man with short grey hair sits cross-legged, wearing a green cardigan over a grey sweater and jeans. They are all looking down at something on the grass. A small brown bottle is visible near the man on the left, and another bottle is near the man on the right.

**STRAAT
PASTORAAT
IN AMERSFOORT**
DE MENSEN – DE VERHALEN

Dit inspiratieboekje wordt u cadeau aangeboden door de Stichting Straatpastoraat Amersfoort. Het is mogelijk gemaakt dankzij hartelijke steun van de Stichting Pharos in het kader van het vijftienjarig bestaan van het straatpastoraat in Amersfoort.

TEKSTEN Gerrit van den Berg, Gert Ryokan Bremer, de Nieuwe Bijbelvertaling, Bernadette van Dijk, Els van Es, Paul van der Harst, Cis de Hoop, Leo Koffeman, Raymar, Erica Vaarkamp, Bas Verheij, Irene Vriens

REDACTIE Gerrit van den Berg, Marjet de Jong

FOTO'S Raymond Beekman (voorzijde), Gert Ryokan Bremer (p. 10, 11, 12, 14, 15, 23, 43), Bernadette van Dijk (p. 20, 24, 27, 29, 32, 34, 35, 37), Els van Es (p. 18, 28), Phovoir (p. 4), De werken van barmhartigheid, 1504 (detail), Meester van Alkmaar, Rijksmuseum (p. 40).

GRAFISCHE VERZORGING Peter Beemsterboer, Eemnes. www.beemsfoto.nl

DRUK Grootsgedrukt.nl, Goudriaan

Uitgave 2023, Stichting Straatpastoraat Amersfoort

ADRES Zuidsingel 5, 3811 HA Amersfoort

CONTACT secretaris@straatpastor.nl

WEBSITE www.straatpastor.nl

Extra exemplaren van dit boekje kunt u opvragen via secretaris@straatpastor.nl

In verband met de privacy van de betrokkenen zijn enkele namen in dit boekje vervangen door fictieve namen.

Bestuur en teamleden van de Stichting Straatpastoraat Amersfoort zijn gaarne bereid over het werk te komen vertellen in uw gemeenschap, instelling of bijeenkomst.

STRAATPASTOR.NL

A close-up portrait of Irene Vriens, an elderly woman with short, wavy grey hair and blue eyes. She is smiling gently and wearing a black jacket over a white top, with a double-strand pearl necklace. The background is dark.

WELKOM

BESTE LEZER,

Omzien naar mensen zonder aanzien des persoons, dat tekent het straatpastoraat Amersfoort. We mogen - ook namens u - contact hebben met de mensen van de straat. Via dit boekje willen we een gezicht geven aan het leven op straat en laten zien hoe de straatpastores mee oplopen, al meer dan vijftien jaar.

We hopen dat u hiermee een beeld krijgt van het leven op straat met de lastige én vreugdevolle kanten. Dat het de vragen beantwoordt die u misschien heeft. Bovenal hopen we dat het boekje u inspireert om te blijven omzien naar de mensen van de straat.

Want mee oplopen met de naaste is een roeping voor ons allemaal.

Hartelijke groet,

IRENE VRIENS

Voorzitter Stichting Straatpastoraat Amersfoort

**‘GOD SCHIEP DE MENS
ALS ZIJN EVENBEELD,
ALS EVENBEELD VAN
GOD SCHIEP HIJ HEM,
MAN EN VROUW
SCHIEP HIJ HEN.’
GENESIS 1:27**

BROEDER

HIJ WIL NIET TE VEEL vertellen over hoe hij leeft. Of hij eigenlijk wel onderdak heeft sinds zijn scheiding, tientallen jaren geleden inmiddels. Wat zijn leefomstandigheden dan zijn. Of hij het financieel redt met een klusje hier en daar. Maar toch ben ik al zo'n 15 jaar zijn zuster, en hij krijgt dat van mij terug en is mijn broeder. Met een lach, maar bloedserieus, want wij zijn kinderen van dezelfde God, zij het dat zijn God een Marokkaans accent heeft. Ik mag regelmatig naar zijn lange stroom woorden luisteren en de laatste jaren krijgt het steeds meer trekken van een gesprek. Behoedzaam, want een paar van de pijnlijkste plekken mogen niet aangeraakt worden.

Vandaag wandelen we naar een rustiger deel van de stad. We komen langs potten en bakken waar de eerste knoppen open zijn gesprongen. Hij koestert ze, gele en blauwe lentebodes. 'Dit is de liefde van God' zegt hij. ■

STRAATPASTOR BERNADETTE

- 3 **WELKOM**
- 5 **BROEDER**
- 7 **HET TEAM**
- 8 **OPLOPEN MÉT DE ANDER**
- 10 **VELE WONINGEN**
- 11 **RUSTPLEK**
- 12 **LARS LIJDT PIJN IN ZIJN LIJF, ZIJN DENKEN, ZIJN HART**
- 15 **GOD WOONT IN DE FOKKE SIMONSZSTRAAT**
- 16 **SCHRIFTEKSTEN DIE MEELOPEN**
- 18 **DINANT VERLOOR ALLES, MAAR IS ER WEER**
- 20 **WAT WIL JE WETEN?**
- 24 **'IK WIL ME KUNNEN INLEVEN'**
- 27 **'TROOST'**
- 28 **'VERSTAAN'**
- 29 **HERINNEREN**
- 32 **DE BLIK VAN BUITEN**
- 34 **U DRAAGT ONS WERK**
- 35 **WAT BEWEEGT ONZE DONATEURS?**
- 37 **STRAATPASTORAAT MAG VRAGEN STELLEN**
- 40 **MEDITATIE: AANDACHT VOOR DEZE ENE MENS**
- 42 **GEVEN OM DE KWETSBARE, ONZICHTBARE NAASTEN**
- 43 **UW GIFT IS WELKOM**

HET TEAM

HET TEAM STRAATPASTORAAT

BESTAAT UIT Bernadette, Cis en Els. Ze zijn een vertrouwd gezicht in Amersfoort op de verschillende plekken waar thuisloze mensen de dag doorbrengen. Mede namens ons allemaal hebben zij aandacht voor dak- en thuislozen die heel verschillend zijn, soms verslaafd, in de war, kwetsbaar. Mensen waar we misschien snel voorbij lopen, maar die ook onze naasten zijn in de stad.

Zittend Bernadette van Dijk, straatpastor sinds 2008, daarachter links Cis de Hoop, straatpastor sinds 2019, rechts Els van Es, gekwalificeerd vrijwilliger, teamlid sinds 2014.

A portrait of Irene Vriens, an elderly woman with short white hair, wearing a green cardigan over a blue and white striped shirt and a pearl necklace. She is smiling slightly and looking towards the camera. The background shows a park-like setting with trees and a fence.

OPLOPEN MÉT DE ANDER

DE DRIJFVEER VAN **IRENE VRIENS**,
VOORZITTER STICHTING STRAATPASTORAAT

DOOR **GERRIT VAN DEN BERG**

‘EEN KAARSJE, EVEN STIL ZIJN... en dan kan ik weer verder.’ Het was een opmerking die bij mij bleef hangen, jaren terug, toen ik samen met straatpastor Bernadette meeliep door de stad. Onderweg spraken diverse mensen Bernadette aan. Ze kletsten tegen haar, deelden hun verhaal. Soms maar een kort moment, en dan was het weer goed.

We liepen ook naar de katholieke kerk op ’t Zand. Daar troffen we een man van de straat. Een bekende van Bernadette. We spraken over zijn korte bezoekje aan de kerk. Die woorden blijven me bij: ‘Een kaarsje, stil zijn, en **dán** kan ik weer verder’.

Het is maar één van de vele, vele ontmoetingen die de straatpastores hebben. Maar die wandeling tekent

het wel voor mij. Want straatpastoraat is oplopen mét de ander zonder enige voorwaarde. Gewoon er zijn, er hoeft niets, er is geen oordeel maar wel een luisterend oor. Nabijheid.

Bij veel instanties of plekken van hulp 'willen' hulpverleners iets van deze mensen van de straat. Daar moeten ze alert zijn. Zeggen ze wel de goede dingen? Doen ze niet iets dat hen later problemen geeft? Wat willen de instanties nu weer van ze? Uiteraard met zeer goede bedoelingen en vaak zelfs onmisbaar, maar het straatpastoraat is anders. Voor de straatpastores is de sleutel dat ze er gewoon zijn. Dat ze meelopen. In gesprek gaan. Luisteren. Een viering met de hoogtijdagen. Een moment van afscheid bij een levenseinde.

Ik geloof heel diep dat ieder mens het recht heeft om gezien te worden. Ongeacht je levensloop. Dat is geworteld in mijn katholiek geloof. We hebben de roeping iets te betekenen voor de ander. God is er voor iedereen. Dat laat Hij zien via de mensen. Hopelijk laat Hij dat zien door ons werk, door jou, door mij. God loopt altijd met de mensen mee.

Voor de toekomst is het spannend hoe het verder gaat met ons werk. Het straatpastoraat wordt gedragen door de kerken. Die basis wordt kleiner. Maar hoe het ook loopt, het is belangrijk dat we als straatpastoraat onze onafhankelijke positie vasthouden. Daarmee kunnen we dit werk doen, present zijn 'zonder agenda'. We hopen op blijvende steun van kerken, instellingen en mensen die het werk een warm hart toedragen. Want met die steun kunnen we werken aan onze roeping om er dag aan dag te zijn voor de ander. Er te zijn voor de mensen van de straat.' ■

**'WE HEBBEN DE
ROEPING IETS TE
BETEKENEN VOOR DE
ANDER. GOD IS ER
VOOR IEDEREEN. DAT
LAAT HIJ ZIEN VIA
DE MENSEN'**

VELE WONINGEN

**GIJ, ENE,
GEEN HUIS VOOR JOU IS BLIJVEND
ZOLANG ER GEEN VREDE WORDT GEDAAN,
GEDAAN HET VOLSTE RECHT,
ZOLANG ER NIET WORDT MEEGETROKKEN
OP DE WEG VAN DE DROMMEN,
DE ONTHEEMDEN,
DIE WEG NAAR OOIIT:
DAT HUIS VAN JOU.**

GERT RYOKAN BREMER

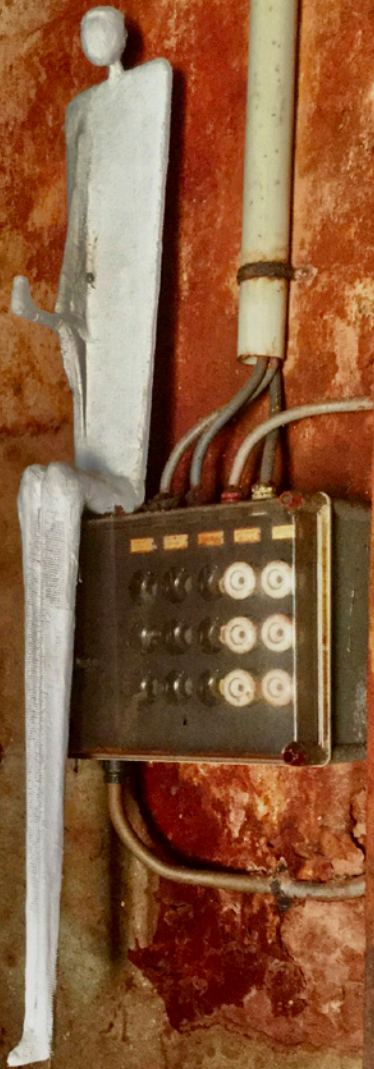
RUSTPLEK

ALS ALTIID WEER HET LICHT OPGAAT
BIJ ALLE WEER EN TEGENWEER,
ALS ZELFS EEN ZWERFKAT VINDT
HAAR RUSTPLEK DICHT BIJ U,
WAAROM ZOU DAT UW MENS DAN NIET?

GERT RYOKAN BREMER

LARS LIJDT PIJN IN ZIJN LIJF, ZIJN DENKEN, ZIJN HART

DOOR ELS VAN ES

**'ZIJN LEVEN VOELT
UITZICHTLOOS, AL
HEEL LANG. NIET
HÉT LEVEN, ZIJN
LEVEN'**

LARS, HIJ IS EEN JAAR of dertig, gebruikt speed om wakker te worden uit zijn verlamdende verdoving, een soort 'wit niks' waarin hij lang geleden al door zijn dagelijks hem toegediende doses antipsychotica terecht is gekomen. Hij beseft dat hij die medicatie nodig heeft, maar is dit dan zijn leven? Hij lijdt intens pijn, in zijn lijf, in zijn denken, in zijn hart. Stilgelegde gedachten. Verdriet. Duisternis. Zijn leven voelt uitzichtloos, al heel lang. Niet hét leven, zijn leven. Hij gaat er niet uitkomen, zegt hij. Hij heeft al euthanasie aangevraagd bij de GGZ.

We zitten in de zon. Roodborstjes hippen rond, vlakbij ons. Lars vraagt me of hij naar de hel gaat als zijn wens uitkomt; euthanasie is immers zelfmoord? Ik antwoord dat ik absoluut niet denk dat hij dan in iets als een hel terecht komt. Hij vraagt zich af waar dan wel. Ik zeg dat ik het gevoel heb dat hij naar een plek gaat waar hij uit kan rusten, waar hij weer beter kan worden, een rustige plek vol liefdevolle aandacht, helemaal nu zijn leven zo moeilijk en verdrietig is. Als Lars zich het gevoel bij zo'n plek voorstelt, glimlacht hij en zegt dat hij zich iets lichter voelt.

Lars' lichaam en brein zijn zwaar beschadigd door het gebruik van drugs. Vaak heeft hij langdurige psychoses,

'AF EN TOE KLINKT ER OOK EEN ZACHTE STEM IN LARS'

ook dwars door de medicatie heen, waarin hem verteld wordt dat hij slecht is en dat hij heel erge dingen heeft gedaan. Hij heeft zichzelf meermalen voor die dingen aangegeven, maar de politie vertelde hem dan dat hij die dingen niet heeft gedaan. Maar de nare stemmen zijn niet opgehouden. Die blijven maar tegen hem schreeuwen.

Af en toe klinkt er ook een zachte stem in Lars. Die herkent hij als altijd dezelfde stille toeschouwer. Is hij het zelf? Deze toeschouwer laat Lars weten wat hij ziet en hoort gebeuren in zijn kapotte hoofd. Voor dat heldere stukje in Lars (ik denk dat het inderdaad Lars zelf is, de Lars die heel is) hebben we samen aandacht. Misschien kan hij, Lars de toeschouwer, Lars helpen de blik op zijn leven zo nu en dan te verschuiven en er zo, al is het maar soms en even, licht in te laten schijnen.

Vorige week vertelden de mensen van de GGZ Lars dat ze hem, liever dan de door hem gewenste euthanasie, het medicijn willen geven waar Lars ooit goed op reageerde. Daar kijkt Lars nu naar uit. Want het enige waarnaar hij verlangt, is vrede, stilte, rust van binnen. ■

De gongate die persoon komt niet in het verhaal voor.

GOD WOONT IN DE FOKKE SIMONSZSTRAAT

*Ik hoorde van een zeereerwaarde
en hoogbejaarde dominee:
de Here wou met onze aarde
niet één dag langer meer in zee.*

*Al zouden wij Hem overstelpen
met eredienst en dankgebed,
het zou geen ene moer meer helpen:
er werd een punt achter gezet.*

*Maar zie: daar was diezelfde morgen
zo'n rotjoch in de grote stad
een doodziek duifje aan 't verzorgen
dat-ie op straat gevonden had.*

*'Kristus, wat mot je dan? Wat wil je?
Ja, kijk me maar es effe an.
Godsallejesis, beest, wat tril je,
leg nou toch effe rustig, man.'*

*Toen heeft de Heer Zijn toorn bedwongen
want Hij kreeg schik in het geval.
Hij spaarde dus de kleine jongen,
de zieke duif en het heelal.*

WILLEM WILMINK

SCHRIFTTEKSTEN DIE MEELOPEN

HET STRAATPAS-
TORAAT IS ER VOOR
DAKLOZE MENSEN
ONGEACHT HUN
RELIGIEUZE ACHTER-
GROND. DE GENADIGE
BLIK, HET LUISTE-
REND OOR, HET HART
VOOR DE NAASTE:
HET WERK WORDT
GEVOED DOOR BIJ-
BELSE BRONNEN.

God schiep de
mens als zijn
evenbeeld, als
evenbeeld van
God schiep hij
hem, man en
vrouw schiep hij
hen.

Genesis 1:27

'Alles wat jullie
gedaan hebben
voor een van de
onaanzienlijksten
van mijn broeders
of zusters, dat
hebben jullie voor
mij gedaan.'

Matteüs 25:40

Doorgrond mij, God, en ken mijn hart,
peil mij, weet wat mij kwelt,
zie of ik geen verkeerde weg ga,
en leid mij over de weg die eeuwig is.

psalm 139:23-24

... toen vroeg de Eeuwige: 'Waar is Abel, je broer?' 'Dat weet ik niet', antwoordde Kain. 'Moet ik soms waken over mijn broer?'

Genesis 4:9

Houd de onderlinge liefde in stand en houd de gastvrijheid in ere, want zo hebben sommigen zonder het te weten engelen ontvangen.

Hebreeën 13:1-2

Als je iemands mantel als onderpand neemt, moet je die voor zonsondergang aan hem teruggeven, want hij heeft niets anders om zich mee toe te dekken. Waarmee moet hij zijn lichaam anders beschermen als hij gaat slapen? Als hij mij om hulp smeekt, zal ik naar hem luisteren, want ik ben een genadige God.

Exodus 22:25

Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is, ik heb hun jammerklachten over hun onderdrukkers gehoord, Ik weet hoe ze lijden. Daarom ben ik afgedaald ...

Exodus 3:7-8a

Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee, maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze hem niet herkenden...

Lucas 24:15-16

Roept Wijsheid niet, laat Inzicht haar stem niet horen? Wijsheid heeft zich opgesteld op een heuvel langs de weg, bij het kruispunt van de wegen. Bij de poorten van de stad, bij de ingang, bij de toegangswegen klinkt haar stem.

Spreuken 8:1-3

DINANT VERLOOR ALLES, MAAR IS ER WEER

DOOR ELS VAN ES

HIJ HAD EEN KAPSALON, OPENDE een tweede, en toen ging het mis. Hij raakte zijn huis kwijt, thuisloze jaren volgden. Als het hem niet gevraagd wordt, denkt Dinant van Someren liever niet terug aan die tijd; hij heeft zijn dierbare appartement, zijn altijd behouden netwerk en behalve de ondraaglijke pijn in zijn rug, eindelijk geen zorgen meer.

Rond de tijd dat het met de zaak mis ging kreeg Dinant door een dubbele longembolie een bijna-dood-ervaring. De herinnering eraan – het was ‘daar’ gezellig, levendig, er was geen verdriet, hij wilde er blijven, maar moest terug – deed Dinant, die zijn geloof nooit verloren had, terugkeren in de kerk, eerst de Emmauskerk, nu de Kandelaar.

We denken terug aan onze ontmoeting, negen jaar geleden, bij de dagopvang aan het Smallepad. We zaten buiten. De zon scheen. We hadden het over het leven en de dood, over hoe belangrijk het vertrouwen daarin is, over de invloed van dat vertrouwen op het leven.

Trouw onderhoudt Dinant niet alleen zijn netwerk maar ook ons contact: dan maken we een afspraak. Maar elke eerste maandag van de maand spreken we elkaar in elk geval, bij de soep & Zin-op-maandag op de Zuidsingel. ■

**‘HIJ RAAKTE
ZIJN HUIS KWIJT,
THUISLOZE JAREN
VOLGDEN’**

WAT WIL JE WETEN?

**VRAGEN OVER
MENSEN DIE OP
STRAAT LEVEN,
BEANTWOORD DOOR
STRAATPASTOR
BERNADETTE**

WAT KAN IK HET BESTE DOEN OF BETEKENEN VOOR IEMAND DIE IK TEGENKOM OP STRAAT?

Eerlijk en jezelf zijn. Wat wil ik eigenlijk met of voor deze persoon? Ben ik bezorgd? Wil ik iets van mijzelf kwijt? Ben ik benieuwd of ik iets voor haar of hem kan betekenen? Heb ik daar nu tijd voor? Dat is heel open. Soms kun je het gewoon vragen. Hij of zij is net zo mens als jij.

Als iemand in elkaar gedoken zit tegen een winkelpui aan, vraag ik als eerste meestal gewoon wat ik me zelf afvraag: 'Ben je oké?'

ZIJN ER MENSEN DIE ERVOOR KIEZEN OM BUITEN TE SLAPEN?

Hoewel ze het na een tijdje soms wel zo zeggen, ken ik nauwelijks mensen die dat langere tijd graag willen. Het is een overlevingsmodus. Bijna iedereen wil ten diepste een plek voor zichzelf, waardigheid, privacy, met of zonder huisdier, met andere mensen in de buurt of juist met zo weinig mogelijk prikkels. Zekerheid en autonomie.

Als mensen buiten slapen is dat nog wel eens heel tijdelijk in de zomer, of vanwege een eerder conflict of ingewikkeld gedrag in de opvang. Dat kan wederzijds zijn overigens. Er zijn zeker ook mensen die de opvang mijden.

HOE VINDEN JULLIE STRAATMENSEN?

We komen over de vloer in de opvanglocaties van Kwintes en Roads, bij het Leger des Heils in hun twee locaties voor gebruikers, bij de Straatadvocaten, soms bij de dagbesteding Poortstad Watersport, bij bankjes, hangplekken, bibliotheek, het werk in de fietsenstallingen. Of ze lopen aan bij het DAC, het inloophuis onder onze werkkamer. En soms vinden zij ons.

'BEN IK BENIEUWD OF IK IETS VOOR HAAR OF HEM KAN BETEKENEN?'

WAAR GAAN JULLIE GESPREKKEN OVER?

Wij zoeken mensen op en we komen niet met een agenda. Wel zijn we altijd op zoek naar zin en fundament, hoop, verzoening, levensvragen. We spreken ze bij ons in het pandje, op allerlei plekken, in groepjes of alleen op straat, in opvang en dagbesteding. Dan gaat het vaak over bronnen en barrières. En wat een wijsheid, zorg voor elkaar, veerkracht en moed, rugzakken vol bagage er in die ontmoetingen meekomt ...

GEEF JE GELD?

Gemiddeld genomen zijn wij mensen lastig met geld geven zonder voorwaarden ... We willen wél dat die ander er iets mee doet waar jij achter staat! Of niet? Wees eerlijk tegen jezelf en de ander. Namens het straatpastoraat geven we nooit geld. We kopen soms wel iets wat die persoon vraagt.

IK ZIE BIJNA GEEN DAKLOZEN OP STRAAT, ZIJN ZE ER NIET MEER?

Ze zijn er zeker! De huidige groep die dakloos raakt is zo divers, dat ze meestal niet herkenbaar zijn op straat als dakloze. We hebben heel veel mensen die zichzelf netjes verzorgen en van wie sommigen ook werk of andere dagbesteding hebben. Hun levensvragen en omstandigheden zijn heel verschillend. Er zijn mensen met een migratieachtergrond, mensen met weinig andere problemen dan dat er geen huizen zijn, mensen met licht verstandelijke beperking, psychische kwetsbaarheid, verslavingen en combinaties hiervan, mensen die weer woonruimte hebben en een straatleven leiden en mensen die we nooit in de straatwereld zien maar wel dakloos zijn.

**‘HIJ OF
ZIJ IS NET
ZO MENS
ALS JIJ’**

KAN HET IEDEREEN OVERKOMEN?

Toen we in 2008 begonnen, zeiden we met het eerste bestuur samen: je wordt dakloos niet omdat je geen geld hebt, maar als het je niet lukt om je netwerk te onderhouden. Inmiddels – na 15 jaar ervaring – zeg ik: het is complexer. Ja, het kan je overkomen. Ieder mens is kwetsbaar. Ik ook. Denk aan een onverwachte pijnlijke breuk in je gezin, een ziekte van lijf of denkwerk, het kan. We zijn allemaal gewoon mensen met valkuilen, en, gelukkig, met talenten en heelheid van binnen.

DOEN JULLIE OOK ANDERE DINGEN DAN PRATEN?

We luisteren, we zegenen, bezoeken samen de kapel of kerk, bidden, begraven, bezoeken in detentie, ziekenhuis of elders. We bieden eens per maand soep en een activiteit aan, Zin-op-maandag. We houden een gespreksgroep over geloofsthema's, we verwijzen naar hulpverleners of bemiddelen. We gedenken de overledenen rond het katholieke Allerzielen. En een droom voor komende tijd: een paar dagen terugtrekken in een klooster met een groepje?! ■

BERNADETTE VAN DIJK // 15 JAAR STRAATPASTOR IN AMERSFOORT

‘IK WIL ME KUNNEN INLEVEN’

PAUL VAN DER HARST IN GESPREK MET TEAMLEDEN

MET EEN KOP THEE ZIT ik nog maar nauwelijks aan tafel op haar werkplek en uitvalsbasis als straatpastor Bernadette van Dijk het verhaal vertelt van een man met wie ze al jaren optrekt: ‘Hij heeft nu een verblijfsverbod voor de binnenstad. Dus nu komt hij met een groepje samen op een plein buiten het centrum, totdat ze daar ook weer weg moeten’.

In die paar zinnen zit de complexiteit van het straatpastoraat: omgaan met de steeds veranderende situaties waarin mensen van de straat verkeren door eigen gedrag, door de reactie van de samenleving, door persoonlijke ervaringen van vroeger en door het leven in de publieke ruimte.

HOE BEN JIJ IN DIT WERK GEGROEID?

‘Het omgaan met kwetsbare mensen trok mij. In het begin werd ik bij de hand genomen door Levy. Hij werkte bij een centrum voor verslavingshulpverlening en kende de straatwereld goed. In Amersfoort hebben de mensen van de Straatadvocaten me de kaart leren kennen van allerlei inzet voor dakloze mensen.’

WAT IS ER IN DIE VIJFTIEN JAAR VERANDERD?

‘Toen was ‘de dakloze’ makkelijk te herkennen, man, wit, blikje bier, wat slonzig voorkomen. Maar dat is sterk veranderd, het is allemaal veel diverser geworden. We hebben nog steeds met die groep te maken, maar vanwege andere behoeften zijn de drinkers en de gebruikers uit elkaar gehaald. Er zijn veel meer slaapplekken en begeleidingsplekken gekomen. Meer mensen met Somalische en andere achtergronden kwamen erbij, meer psychische kwetsbaarheid, ernstige trauma's. Nieuwe verslavende middelen en lichte verstandelijke beperkingen spelen een rol. En ook is er de man met de laptop, die een slaapplek zoekt maar die in de publieke ruimte helemaal niet opvalt.’

MET HEN HEB JE ALLEMAAL CONTACT?

‘Ja, en die verschillen maken het werk ook steeds weer uitdagend. En, natuurlijk, soms lukt iets ook niet. De groep Eritreeërs bijvoorbeeld was de laatste jaren een tamelijk gesloten groep die zijn eigen gang gaat. En voor alle contact geldt: ik neem meestal het initiatief, ik ben te gast. Of mijn aanwezigheid gewenst is of niet, is per keer natuurlijk aftasten. Bij een enkeling kan ik beter 's ochtends dan 's middags aanhaken vanwege hun gebruiksritme. Of de sfeer onderling is niet goed, zodat ik een ander moment afwacht.’

**‘VOOR ALLE
CONTACT
GELDT: IK NEEM
MEESTAL HET
INITIATIEF, IK
BEN TE GAST’**

Er wonen nu meer mensen met een psychiatrische achtergrond in de wijken. Dat kan goed gaan, maar soms kom ik mensen uiteindelijk toch weer op straat tegen.'

KOMT HET DAARBIJ DAN TOT ENIGE VERDIEPING?

'Het lukt soms om een vertrouwensrelatie op te bouwen met mensen die verder weinig vertrouwen hebben in anderen, in de samenleving. En zeker met sommige moslims voeren we gesprekken over hun geloof. Met Somaliërs of een Marokkaanse man zonder verblijfspapieren.

Mensen vragen soms zelf om een persoonlijk gesprek. En wij proberen de laatste zeven jaar op de eerste maandagmiddag van de maand 'Zin-op-maandag' aan te bieden, een soep- en broodmaaltijd met een activiteit of een gesprek daarna. Een boottochtje met de Waterlijn zit helemaal vol, een gespreksuurtje doen we met vijf tot acht mensen. Eén keer per jaar zetten we portretfoto's van de overledenen bij elkaar en houden we een korte gedachtenisviering rondom Allerzielen. Dan weer beklimmen we de Lange Jan samen. Zo ontstaat er iets van gemeenschap, maar het blijft altijd een groep in beweging.'

WAT IS VOOR JOU DAARBIJ EEN KERNWOORD?

'Verbinding! Verbinding met zichzelf, opnieuw zich verbinden met hun familie, ouders, kinderen, partner. Verbinding met de samenleving. En door de verbinding met je Bron, met God, weer weten dat je gewaardeerd wordt, dat je er mag zijn. Soms groeien mensen daarnaartoe, maar ook als dat niet zo is, blijven we trouw, blijven we erbij. Ik wil zoeken naar 'wat doet ertoe?', me kunnen inleven. Daarbij geeft mij houvast in die ander steeds weer een broer en een zus te herkennen. Te weten dat wij kinderen zijn van één Schepper.' ■

**'ER ONTSTAAT IETS
VAN GEMEENSCHAP,
MAAR HET BLIJFT
ALTIJD EEN GROEP
IN BEWEGING'**

CIS DE HOOP // 4 JAAR STRAATPASTOR IN AMERSFOORT

‘TROUW’

IS ER EEN WOORD DAT VOOR JOU CENTRAAL STAAT IN JE WERK?

‘Er zijn, trouw. Ook in mijn aanwezigheid in het hostel of op straat. Zelfs als ik even niemand tegenkom, is trouw: te weten dat ik er moet zijn. Ik heb er te zijn, want de volgende keer leidt het weer tot een gesprek. Een tijdje terug was ik mee met iemand naar de intake voor een behandeling, en vroeg de behandelaar aan die man met wie ik mee was: “Van wie kan je echt op aan?”

Toen wees hij naar mij. “Cis”. En hij appt, ook als we elkaar even niet zien. Hij is weleens een tijdje de grens over. Dan vraagt hij even “Alles goed?”. Niet als appèl op dat moment. We zijn aanwezig ergens in elkaars wereld, we onderhouden een lijntje dat hij checkt. Die trouw.’ ■

**ELS VAN ES // 9 JAAR GEKWALIFICEERD
VRIJWILLIGSTER STRAATPASTORAAT**

‘VERSTAAN’

EEN VROUW VERTELT ME OVER wat zij ervaart als ze in de war is: wat ze waarneemt, haar gedachten, haar gevoelens, haar kennis van de strijd tussen goed en kwaad die zij ervaart, haar geweten. Alles hangt samen met haar liefde voor het leven. Haar bewustzijn is zo diep dat het haar soms overspoelt.

We denken samen na, hardop. Ze verkent haar pad. Ze wil als ervaringsdeskundige mensen helpen die verslaafd zijn; zijzelf gebruikt niet meer. Het idee dat ze dit zou kunnen gaan doen en haar verlangen naar een zo gewoon mogelijk leven geven haar licht en kracht.

Waar het mij om gaat: elkaar zo helder mogelijk verstaan, op elkaar afstemmen, geen mening hebben over de ander. Beseffen dat je ten diepste en van nature bij elkaar hoort en dat je tegelijkertijd uniek bent. Dat delen, dat samen ervaren. Soms gebeurt het niet, andere keren gebeurt het een beetje of wat meer, en soms gebeurt het goed, en nog eens, en weer.’ ■

HERINNEREN

DE STRAATPASTORES ZIJN VAAK BETROKKEN BIJ DE UITVAART VAN BEKENDEN VAN DE STRAAT. ELK JAAR MET ALLERZIELEN IS ER EEN GEDACHTENIS-MOMENT MET FOTO'S, LICHTJES EN HERINNERINGEN.

ROY

HET WAS NIET HEEL ERG onverwacht, toen Roy overleed. Zijn gezondheid was al jaren heel zwak, en voor zichzelf zorgen niet het hoogste doel in het leven. Roy had heel roerige tijden gekend, maar volgens eigen zeggen was hij de wilde achtervolgingen en het gebruik van wapens ontvlucht en naar Amersfoort gekomen. Voor rust en werk. Als hij bij de Straatadvocaten binnenkwam, dan kwám er ook iemand binnen. Zijn bulderende lach paste bij zijn omvang.

Met een trouwe maat bereidden we de uitvaart voor, met hier en daar aanwijzingen van en overleg met anderen die Roy kenden. Ik mail heen en weer met de gemeente. De ambtenaar doet zijn best om familieleden te vinden, maar we sporen er geen meer op. Wie moeten er wél zijn, wie kunnen iets doen, dragen, licht maken, iets zeggen zelfs? Waarmee doen we hem eer aan en wat past bij wie Roy was en is voor ons?

Er komt reggae in. We zoeken teksten die aspecten en nuances in zijn leven bezingen en we bidden ook. Niet groots en bulderend, maar bescheiden, hopelijk in lijn met Roy's geloof. Dan is het voor de kring mensen om de kist heen ook eerder passend. Dat Roy mag rusten in vrede. ■

**‘ZIJN BULDERENDE
LACH PASTE BIJ
ZIJN OMVANG’**

IN 2013 WAS HET, INMIDDELS lang geleden. Toen Rini ging, leek de halve stad wel mee te rouwen. De grappenmaker van de Langestraat! De man met de kerstboom op zijn hoofd. Die stickers van winkelruiten peuterde, fietsen opraapte en tassen droeg. Die op paaltjes stond en zijn hoofd tussen de automatische deur van het station stak. Die op zijn hurken kon gaan zitten als ik vroeg hoe het ging. Die oorverdovend “Wat de toekomst brengen moge” zong, terwijl hij op een oud barrel door de stad scheurde. Rini was heen. En wie mag het dan zeggen, hoe het eruit moet zien? Wie beslist over wat zijn laatste wens geweest zou zijn? We legden als straatpastoraat ons oor te luisteren bij verschillende mensen en o, wat een rijkdom uit de stad! De mensen van De Haan en Van de Kamp verzorgden de uitvaart uiterst zorgvuldig en leidden de lokale pers in goede banen. Er was live muziek. Een lied, de stadsdichter, licht. Heel veel mensen en heel veel herinneringen. En als ik het mag zeggen, hoe gecompliceerd het soms ook wel kon zijn met Rini, daar leefde echte vriendschap. En die leeft nog steeds. ■

RINI

**‘DE GRAPPEN-
MAKER VAN DE
LANGESTRAAT!’**

CORA

RINI

GOPINATH

JEFFREY

DE BLIK VAN BUITEN

ALS STRAATPASTORAAT VROEGEN WE EEN TIJDJE TERUG HOE ONZE PARTNERS OP STRAAT ONS WERK ZIEN. WE GINGEN IN GESPREK MET INSTELLINGEN MET WIE WE DAGELIJKS SAMENWERKEN BIJ HET OMZIEN NAAR DE MENSEN VAN DE STRAAT. DE WAARDERING VOOR ONZE PASTORALE INSTEEL EN ONAFHANKELIJKE POSITIE IS GROOT.

KWINTES

‘De straatpastor heeft heel open, brede gesprekken. Ze heeft geen verborgen agenda en de thuisloze hoeft niets te bereiken. Ze kunnen samen lachen en samen bidden. Ze bereikt ook mensen die niets meer willen dan met rust gelaten worden. De straatpastor speelt ook een

belangrijke rol in de overlegorganen die zich inzetten voor daklozen. Haar rol is zo belangrijk omdat andere organisaties een doel nastreven en het zicht op de hele mens verliezen. Juist de héle mens is de focus van het straatpastoraat.’

Kwintes is een opvanghuis voor dak- en thuislozen.

HOSTEL HIRUNDO, LEGER DES HEILS

‘De bewoners van het hostel leggen makkelijk contact omdat de straatpastor los staat van de organisatie. Dat geeft hen een gevoel van veiligheid. De straatpastor bereikt in contacten met bewoners een laag waar Leger des Heils mensen niet komen. Zij komt op een voor de bewoners gelijkwaardig niveau. Het contact is gericht op zingeving. Zij richt zich tot de aanwezigen als mens.’

Domus Hirundo biedt beschermd wonen aan mensen met een verslaving of psychiatrische problemen.

MOTIVA STRAATADVOCATEN

‘Er was jarenlang behoefte aan iemand die echt aansluiting had bij gelovigen onder de dak- en thuislozen. Daarvoor heeft Motiva ook gepleit. De positieve verwachtingen zijn volledig uitgekomen. De betekenis van het straatpastoraat is heel sterk bij uitvaarten. Juist dan komt de unieke waarde van ieder mens naar voren. Via de straatpastores krijgen mensen van de straat de gelegenheid bij de uitvaart betrokken te zijn.’

Straatadvocaten bieden maatschappelijke hulp aan daklozen en thuislozen.

WETHOUDER MICHELINE

‘Ik ben erg dankbaar voor het straatpastoraat en onder de indruk van de toewijding, de genegenheid en de verbinding die ze brengen in onze stad. Door het omzien naar elkaar en de persoonlijke aandacht voor onze dak- en thuislozen wordt de mens weer gezien en gehoord.’

Micheline Paffen-Zeeni is Amersfoorts wethouder voor onder meer Wmo, wijkteams en sociale basisinfrastructuur, volksgezondheid, diversiteit en toegankelijkheid.

U DRAAGT ONS WERK

STRAATPASTORES LOPEN MET MENSEN OP zonder aanzien des persoons. Dat kunnen we doen dankzij de steun van velen. Denk daarbij aan de kleine en grote particuliere donateurs, de trouwe steun van kerken in Amersfoort stad en onze regio, instellingen en fondsen met hart voor mensen van de straat.

Voor ons is het van groot belang dat we daarin nooit afhankelijk zijn van één fonds of één grote donateur. Door die diversiteit kunnen we immers onze principieel onafhankelijke rol vasthouden.

De kerken zijn sinds de oprichting tot op de dag van vandaag betrokken door jaarlijks gemiddeld 45 % van onze kosten te financieren. Een onmisbaar fundament voor onze begroting vanuit de kerken die onze spirituele basis zijn!

De afgelopen jaren is de andere 55 % gedragen door fondsen en donateurs. We zijn dankbaar voor al die steun. Jaarlijks is het weer spannend of we met giften, bijdragen en toezeggingen onze begroting rond krijgen en het werk door kan gaan. Maar we weten dat ons werk gedragen wordt en zeggen u daarvoor hartelijk dank! ■

BAS VERHEIJ

Voorzitter commissie fondswerving straatpastoraat

WAT BEWEEGT ONZE DONATEURS?

GEVERS
VERTELLEN
WAAROM ZE
HET STRAAT-
PASTORAAT EEN
WARM HART
TOEDRAGEN

WOORDEN EN DADEN

‘Een dak boven je hoofd en iets te eten. Dat zijn basisbehoeften. Het is schrijnend wanneer er mensen op straat moeten leven. Het is pijnlijk dat dit toeneemt. Dat raakt ons. Het is zo belangrijk dat er dan een luisterend oor is. Het is mooi dat straatpastores vanuit Bijbelse motivatie omzien naar mensen. Jakobus zegt in de Bijbel heel duidelijk dat het gaat om woorden en daden. Dat zien we bij het straatpastoraat Amersfoort. We steunen dat werk van harte.’

– Abram Muijs, betrokken bij het diaconaal beraad van Bunschoten. De kerken van Bunschoten bestemden een deel van de dankdagcollecte van 2022 voor Straatpastoraat Amersfoort.

ELKAAR DRAGEN

‘Als ik naar de verhalen van straatpastores luister, ben ik extra dankbaar voor mijn thuishaven. Je beseft hoe kwetsbaar anderen in het leven staan. We zijn elkaar gegeven om elkaar te dragen, daar geloof ik in.’

– Particuliere gever (naam bij SSA bekend)

GOED WERK

‘Als diaconie hebben we besloten het straatpastoraat in Amersfoort de komende jaren ieder jaar een gift te geven. We steunen jullie werk van harte, vooral omdat jullie met weinig overhead toch veel goed werk verzetten. Een compliment voor jullie website, die duidelijke info verschaft. Veel zegen op jullie werk gewenst.’

– *Diaconie Hervormde Gemeente*

ZICHTBAAR EN BEHULPZAAM

‘Caritas Amersfoort ondersteunt straatpastoraat al vanaf de start, om via de aanwezigheid van de straatpastores in onze stad als Caritas zichtbaar en behulpzaam te kunnen zijn voor mensen die we anders niet kunnen bereiken.’

– *R.-K. Parochiële Caritas Instelling Amersfoort*

BELANG BUITEN KIJF

‘Het belang van het werk van uw organisatie staat voor KNR-PIN buiten kijf. De activiteiten passen uitstekend binnen de criteria die wij hanteren. Duidelijk is dat deze vorm van pastoraat zich de afgelopen jaren heeft bewezen. Onze bijdrage is in het bijzonder bestemd voor het bezinningsproject voor (ex-)verslaafden.’ ■

– *Konferentie Nederlandse Religieuzen, samenwerkingsverband van 150 orden en congregaties.*

**WILT U HET
STRAATPASTORAAT
PERSOONLIJK
STEUNEN? OP BLAD-
ZIJDE 43 WIJZEN WE
U DE WEG NAAR DE
BETAALMETHODE
DIE U PAST.**

‘STRAATPASTORAAT MAG VRAGEN STELLEN’

DOOR PAUL VAN DER HARST

IN GESPREK MET COR ARENDS

Cor Arends (70) is sinds lang betrokken bij het wel en wee van mensen van de straat. Vroeger pastoraal werkzaam in de Franciscus Xaveriuskerk op 't Zand kreeg hij te maken met mensen die voor de nacht onderdak zochten. Zo werd hij een van de initiatiefnemers van het Pas-santenverblijf Amersfoort, dertig jaar terug. Van de Stichting Straatpastoraat in Amersfoort, een initiatief van onder anderen Joke Koolhof van de protes-tantse diaconie, was Cor secretaris en twee termijnen voorzitter.

'HET IS PRACHTIG DAT WE het straatpastoraat konden opzetten met veel steun van de kerken, en dat nu al weer 15 jaar de onafhankelijke Stichting Straatpastoraat Amersfoort bestaat. Als plaatselijke kerken zetten we hier onze eigen lijnen uit met een open oog voor de eigen rol die we kunnen spelen, in samenspel met andere organisaties.'

WELKE BELANGRIJKE AANDACHTPUNTEN ZIE JIJ?

'Centraal staat voor mij de vraag: 'Wat voor bijzonders gebeurt er in het straatpastoraat?'. Dat is een vraag naar onze spiritualiteit, waarin het op de eerste plaats erom gaat dat wij het verhaal van de mensen van de straat vertellen. Vertellen aan mensen in (kerkelijke) gemeenschappen die zelf vaak geen materiële zorgen hebben. Kan dat verhaal voor hen een spiegel zijn, vertelt het iets van onze religieuze en spirituele tradities? Bernadette heeft weleens aangegeven dat zij zich erfgenaam weet van de Zusters van Sint Jozef, die tot in de jaren negentig heel actief waren in deze stad in wijkverpleging, pastoraat voor woonwagenbewoners, onderwijs aan niet-Nederlandstaligen. Door praktisch nabijheid en aandacht in het gelaat van de ander het gelaat van Christus herkennen.'

**'IS HET NIET ZO DAT
DE MAATSCHAPPIJ
VOOR VEEL MENSEN
VAN DE STRAAT VEEL
TE INGEWIKKELD IS
GEWORDEN?'**

WAT BETEKENT DAT VOOR DE MENSEN VAN DE STRAAT?

'Vragenderwijs: kan die spiritualiteit ook hen verder helpen? Wellicht wordt er over het algemeen te veel door de psycho-sociale bril naar mensen gekeken. Is het niet zo dat de maatschappij voor veel mensen van de straat veel te ingewikkeld is geworden en dat het wonen op straat, de vrijheid die daarmee ook is gewonnen, ook een protest is tegen de veeleisendheid van de samenleving? Dakloosheid als een 'eruit stappen', op weg naar een an-

der leven maar je weet nog niet hoe? Er is op straat ongebondenheid en soms ook kameraadschap. Ik wil daar niet romantisch over doen maar de straatpastor zoekt sámen met hen naar de lijnen in hun leven. Misschien hebben wij daarin wél wat in de aanbieding’.

NIEUW IS DAT ER VEEL MENSEN MET MIGRATIE- ACHTERGROND BIJ ZIJN GEKOMEN.

‘Amersfoort is een multiculturele stad. Er wonen hier mensen vanuit zeventig verschillende nationaliteiten. Daarvan zijn velen ook religieus en maatschappelijk actief. Het Straatpastoraat kan een soort ‘makelaar’ zijn. Mensen van de straat in verbinding brengen met mensen in de stad met diverse achtergronden. Alleen al in kerkelijke kring zien we die diversiteit met pastores uit Polen en (tot voor kort) uit Colombia en Vietnam; in protestantse kring de internationale evangelische gemeenten; er is de Orthodoxe Parochie; er is het Platform voor Levensbeschouwingen en Religies. Het straatpastoraat kan verbindingen leggen.’

VEEL LIJKT GOED TE GAAN IN AMERSFOORT ALS HET OM MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING GAAT?

‘Vooral de brede samenwerking die er is met allerlei opvanginstellingen, met de gemeente ook. Maar we moeten niet ophouden te signaleren. Voor jongeren die problemen hebben met schulden, middelengebruik, voor hen is er onvoldoende begeleide huisvesting om zelfstandig te leren wonen. Dan is er voor die jongeren geen perspectief. Straatpastoraat mag daar wél wat over roepen, meedenken, structurele problemen aanwijzen. Vragen stellen zoals: zijn kerken wel gastvrij genoeg? Die kanten moeten we zeker in het oog houden.’ ■

**‘AMERSFOORT IS EEN
MULTICULTURELE STAD.
ER WONEN HIER MENSEN
VANUIT ZEVENTIG
VERSCHILLENDE
NATIONALITEITEN’**

AANDACHT VOOR DEZE ENE MENS

‘DE ARMEN ZIJN ALTIJD BIJ jullie’ (Matteüs 26:11). Wie deze woorden van Jezus zo op het eerste gezicht leest, losgemaakt uit het Bijbelse verhaal, kan er moedeloosheid in horen. Met een kleine variant: ‘Dakloosheid is van alle tijden, uiteindelijk doe je er niets tegen’. Het is vechten tegen de bierkaai. Is dit niet ronduit cynisch?

Matteüs vertelt over de laatste dagen van Jezus van Nazaret. Je voelt de spanning oplopen: zijn optreden gaat Hem de kop kosten. Nog één keer eet Jezus bij vrienden aan huis, in een dorp dicht bij Jeruzalem. Tijdens de maaltijd komt er een vrouw naar Jezus toe die een flesje zeer kostbare olie uitgiet over zijn hoofd.

Let op de reacties. ‘Wat een verspilling!’, klinkt het als uit één mond. Met dat geld had immers zo veel goeds gedaan kunnen worden, voor de armen. Voor Judas is dit zelfs de druppel die de emmer doet overlopen: als Jezus hier niets van zegt, heeft Hij wat Judas betreft afgedaan. Hij vertrekt, en verkoopt zijn vriend voor dertig zilverstukken.

DOOR LEO KOFFEMAN

Ik moest denken aan de in deze tijd zo veelgeprezen *efficiency*. De beperkte midelen moeten doelmatig gebruikt worden. Dat geldt zeker in de zorg. Er is een budget, en dat mag niet overschreden worden. Dus is er zoveel minuten per consult, per behandeling, per gesprek met de patiënt/cliënt. En dat moet natuurlijk allemaal wel geregistreerd en verantwoord worden.

Ik heb het altijd prachtig gevonden dat onze straatpastores daar niets mee hoeven te hebben. Ze zijn vrijgesteld om alle tijd te hebben voor dak- en thuislozen. Geen urenregistratie, geen facturen, niets van dat alles. En wel zo efficiënt. Want efficiency is maar heel betrekkelijk.

‘De armen zijn altijd bij jullie’. Werk genoeg, ook onder dak- en thuislozen. Maar wat doet die vrouw in het verhaal nu eigenlijk goed? Waarin is zij anders dan al die andere leerlingen? Jezus zegt: ‘Zo heeft zij mijn lichaam voorbereid op het graf’. Waar al die mannen abstract bezig zijn met de waarde van het geld en de categorie van ‘de armen’, heeft zij concrete, intense aandacht voor die Ene.

Zij voelt aan dat zijn begrafenis aanstaande is.

Dat heb ik in mijn tijd bij het straatpastoraat altijd het mooiste gevonden: de verhalen over de begrafenis van mensen van de straat. Dan stond Bernadette of Cis daar bij het graf, samen met de uitvaartleider en misschien wat andere mensen van de straat. Om die ene mens de laatste eer te bewijzen, hem of haar tot het laatst toe een naam en een gezicht te geven.

Het begraven van de doden is het zevende van de werken van barmhartigheid geworden. Net voor dit verhaal benoemt Jezus de andere zes: een hongerige voeden, een dorstige te drinken geven, een vreemdeling opnemen, een naakte kleden, een zieke of gevangene opzoeken. Hij zegt zelfs: ‘Ik was een vreemdeling en jullie namen mij op’. Jullie hebben Mij onderdak gegeven. Juist in de aandacht voor de dakloze kunnen we de Levende zomaar tegenkomen. ■

Ds. dr. Leo Koffeman was jarenlang bestuurlijk betrokken bij het straatpastoraat

WAAROM HET STRAATPASTORAAT ZO BELANGRIJK IS GEVEN OM DE KWETSBARE, ONZICHTBARE NAASTEN

DOOR RAYMAR

'MET RUIM TIEN JAAR WERKERVARING in de opvang voor dak- en thuislozen ontmoet je veel mensen. Hoe verschillend de mensen ook zijn, wel is te zien dat ze vastzitten. Niet alleen letterlijk vast, ook vast in de woonsituatie, de financiële situatie, vast in gewoonten, in verslaving of vast in het hoofd.

Maar juist ook de ziel zit vast. Als de wereld schreeuwt aan alle kanten, en als je merkt dat het misloopt, merkt dat het je niet lukt. Waar vind je hulp? Iemand die je kan helpen terug bij jezelf te komen, te komen bij dat deel dat het diepste ligt, zo diep dat velen het niet meer kennen. De ziel, dat diepe deel, die kern van wie je bent, wie kan je daarin bijstaan?

Dat is de pastor. Maar die staat niet alleen, die wordt gesteund door heel veel mensen uit de kerkgemeenten in de omgeving. Deze mensen delen met liefde geld, voor de kwetsbare en onzichtbare mensen, hun naasten. Om tijd, persoonlijke aandacht en ondersteuning te kunnen bieden. Zodat deze naasten zonder tegenprestatie iets voor niets krijgen, uit genade.

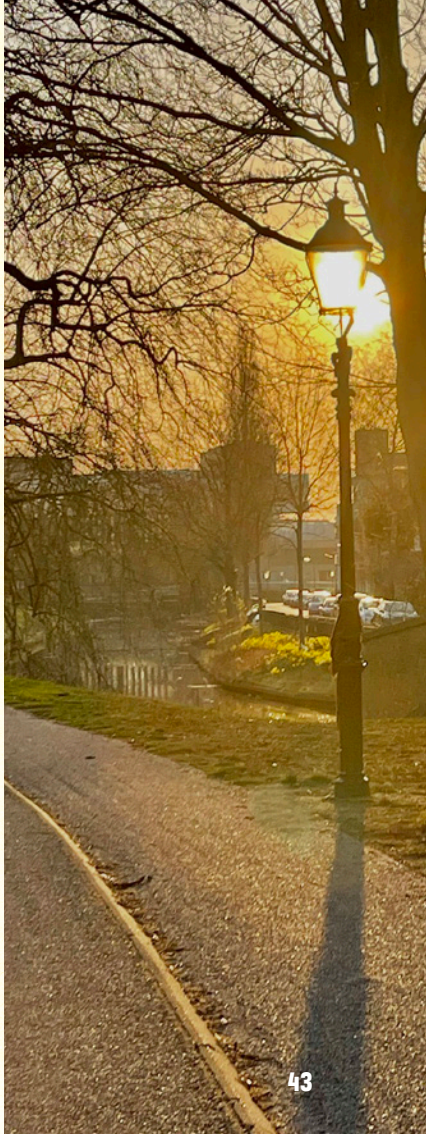
Pastoraat is waardoor het leven, de Hoop, het Geloof en de Liefde, weer kan gaan stromen en je niet meer vastzit.' ■

Raymar is beveiligder bij 'Roads' aan de Kleine Haag

UW GIFT IS **WELKOM!**

Het straatpastoraat Amersfoort werkt niet alleen voor de Amersfoortse dak- en thuislozen, maar heeft ook een regionale verantwoordelijkheid voor mensen uit onder meer Veenendaal, Nijkerk, Scherpenzeel, Soest, Soesterberg, Baarn, Eemnes, Woudenberg, Bunschoten-Spakenburg, Leusden, Hoogland, Hooglanderveen. We zijn blij met de steun van velen die hart hebben voor mensen van de straat. Wilt u het straatpastoraat persoonlijk steunen? Als particulier of namens uw gemeenschap? U kunt de betaalmethode kiezen die u past. We zijn u dankbaar voor uw steun.

- Het IBAN rekeningnummer voor vrijwillige bijdragen is **NL34 TRIO 0338 6719 19 t.n.v. Stichting Straatpastoraat Amersfoort**. Als u in de ruimte voor 'omschrijving' uw mailadres of adresgegevens vermeldt, ontvangt u ons eerstvolgende jaarverslag. Het jaarverslag met de financiële verantwoording is ook te vinden op de website straatpastor.nl.
- Geven aan Straatpastoraat Amersfoort is ook mogelijk met gebruikmaking van de Givt-App op uw mobiel of tablet. Zie de QR-code op de achterzijde.
- De Belastingdienst merkt de Stichting Straatpastoraat Amersfoort aan als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). ■

MEE OPLOPEN

DE STRAAT IS VOL WANDELLENDE, etende, plezier makende en shoppende mensen. Na afloop gaan ze naar huis. Maar er leven ook mensen op straat die geen thuis hebben. Soms, maar niet altijd, herkenbaar als dakloze. Ze zijn aangewezen op de opvang of verslavingszorg. 'Je ziet dat ze vastzitten,' zegt iemand in dit boekje, 'Vast in de situatie, in gewoonten, in het hoofd. Maar juist ook de ziel zit vast.'

Vijftien jaar geleden is vanuit de kerken het straatpastoraat in Amersfoort opgestart met als doel: aandacht voor mensen van de straat, zonder aanzien des persoons, zonder agenda, met groot respect. De straatpastores lopen mee op. Ze luisteren naar de mens achter de tegenslag, zoeken mee naar kracht en hoop.

In dit boekje leest u de verhalen.
Want soms mag dit werk even gezien worden. In al zijn bescheiden onmisbaarheid.

**HOUD DE ONDERLINGE LIEFDE IN STAND
EN HOUD DE GASTVRIJHEID IN ERE,
WANT ZO HEBBEN SOMMIGEN,
ZONDER HET TE WETEN,
ENGELN ONTVANGEN.
HEBREEËN 13:1-2**

**EEN GIFT WORDT
VERWELKOMD OP
NL34 TRIO 0338 6719 19 T.N.V.
STICHTING STRAATPASTORAAT
AMERSFOORT.
OF GEEF VIA DE GIFT APP:**

